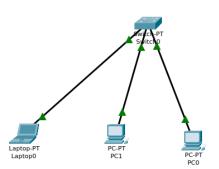
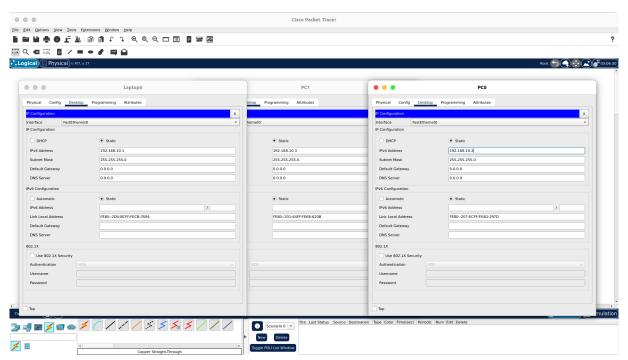
گزارش آزمایش اول

اعضای گروه: پارسا عصمتلو - سهیل شهرابی

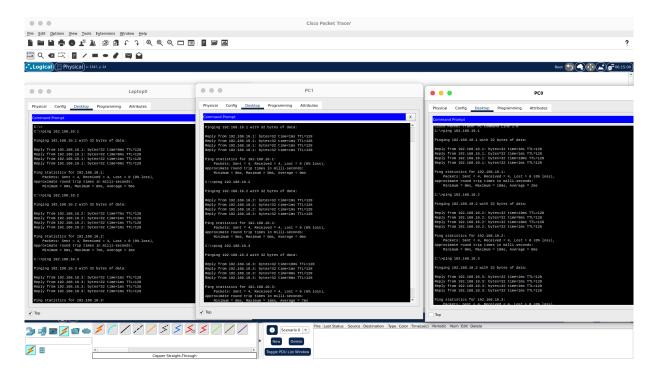
آزمایش ۱

مدار بسته شده

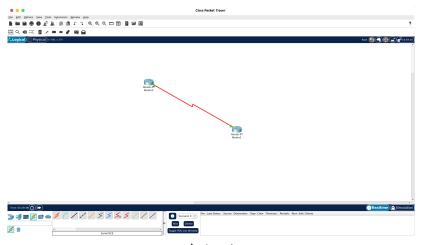
همانطور كه در تصوير مشخص است طبق دستور آزمايش براى PC0 آی پی 192.168.10.2 برای PC1 آی پی Laptop0 و برای 192.168.10.3

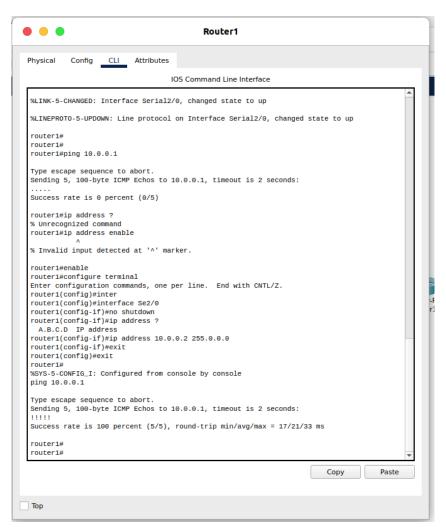
همانطور که در تصویر مشخص است هر ۳ end device میتوانند هم کارت شبکه خود و هم آی پی مابقی end device ها را ping

آزمایش ۲

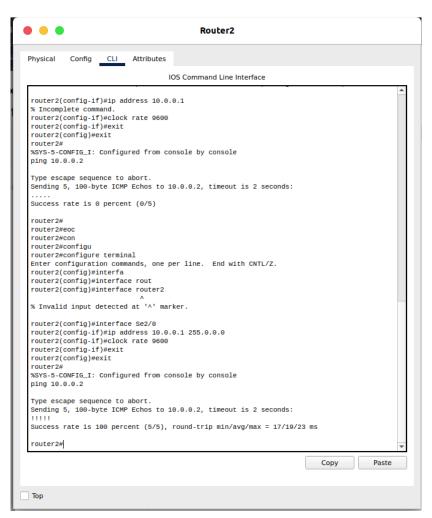
برای گزارش آزمایش دوم دوباره پروژه را ساختیم و این بار از روتری که به صورت دیفالت پورت سریال داشت استفاده کردیم.

مدار بسته شده

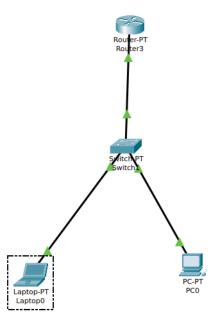

محیط CLI روتر سمت راست. (همانطور که مشخص است پس از enable کردن و رفتن به بخش configuration دیوایس، ابتدا اسم هاست و سپس اینترفیس مورد استفاده مشخص شده و پس از آن آی پی 10.0.0.2 برای روتر راست انتخاب شده است.)(در انتها روتر سمت چپ با آی پی 10.0.0.1 را پینگ گرفته است)

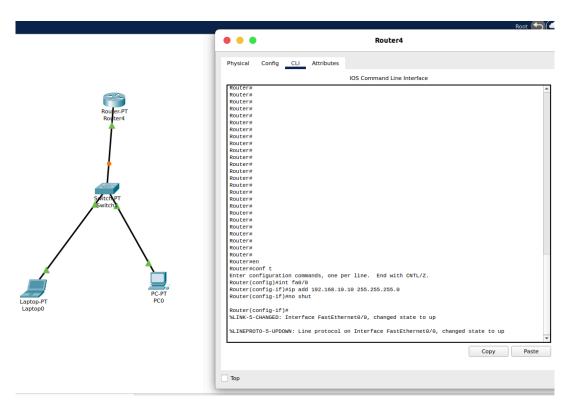

محیط CLI روتر سمت چپ. (همانطور که مشخص است پس از enable کردن و رفتن به بخش configuration دیوایس، ابتدا اسم هاست و سپس اینترفیس مورد استفاده مشخص شده و پس از آن آی پی 10.0.0.1 و پس از آن مقدار clock rate برابر ۹۶۰۰ برابر برای روتر چپ انتخاب شده است.)(در انتها روتر سمت راست با آی پی 10.0.0.2 را پینگ گرفته است.)

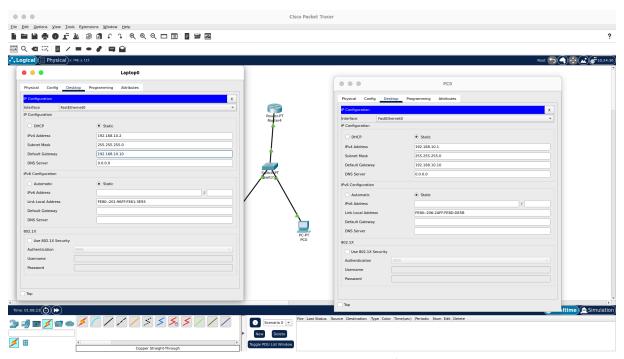
آزمایش ۳ در این قسمت مشابه قسمت اول بیش رفتیم و در انتها تنها یک روتر به مجموعه اضافه کردیم.

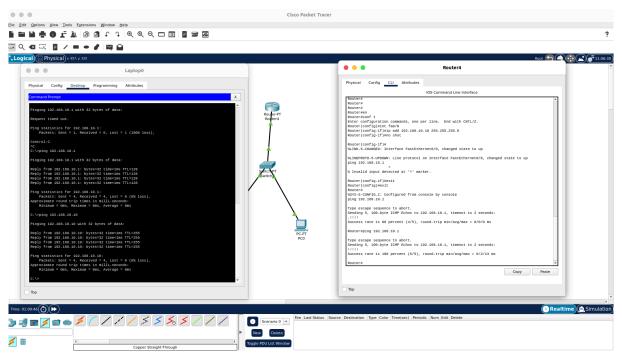
مدار بسته شده

محیط CLI روتر (ما ابتدا دستورات را به طور کامل مینوشتیم تا اینکه ویدیو اینجا را دیدیم و سپس توانستیم دستورات را خلاصه تر بنویسیم مانند آنچه در عکس آمده. در اینجا آی پی روتر را 192.168.10.10 دادیم.)

همانطور که در تصویر مشخص است آی پی end device ۲ سمت چپ و راست به ترتیب 192.168.10.2 و Default Gateway دادیم. 192.168.10.1 آمده است. همچنین آی پی Default Gateway را معادل آی پی روتر یا همان 192.168.10.10 دادیم.

در پایان با استفاده از محیط CLI روتر، دیوایس سمت راست را پینگ گرفتیم. و success rate گرفتیم. در گام بعد با Command Prompt دیوایس سمت چپ دیوایس سمت راست با آی پی Command Prompt و خود روتر با آی پی 192.168.10.10 را پینگ گرفتیم و جواب همهی پینگ ها برگشت.

سوالات كاغذى:

• melb 1)

وظیفه اصلی روتر ها و سوئیچ ها ارسال و دریافت بسته های درون شبکه است. روتر ها در لایه network کار میکنند (لایه سوم OSI) به عبارتی دیگر IP را میفهمند و بر اساس IP تصمیم میگیرند بسته دریافتی به کجا برود. اما سوئیچ ها در لایه MAC Address کار میکنند (لایه دوم OSI) و بسته های ارسالی را میان End Device های متصل به خود یا به Router ها میدهند. در مجموع بیشتر برای اتصال End Device های یک شبکه کوچک، End Device ها را به سوئیچ و سوئیچ را به روتر متصل میکنیم. البته سوئیچ های لایه network هم داریم و میتوان End Device را به طور مستقیم به Router نیز متصل کرد.

• melb 7)

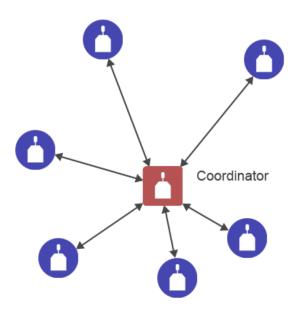
- مديريت session ها بر عهده لايه session ميباشد.
 - آدرس دهی بر عهده لایه network میباشد.
- تبدیل بسته ها به سیگنال های الکترونیکی بر عهده لایه فیزیکی میباشد.
- مجزا نگه داشتن داده های برنامه های مختلف بر عهده لایه session می باشد.
 - · کنترل از دحام و کنترل جریان داده بر عهده لایه Transport میباشد.
 - مكانيزم هاى كنترل خطا بر عهده لايه Data Link مى باشد.

• melb ")

در پابین ترین سطح بیت ها هستند، یک سطح بالاتر فریم ها یک سطح بالاتر Packets ها و در بالاترین سطح Segment ها قرار دارند. (Segments -> Packets -> Frames -> Bits)

• melb 4)

زمانی اتصال را از نوع اتصال سریال یک نقطه به چندین نقطه مینامیم که یک نود در شبکه بتواند با بیش از یک نود در ارتباط باشد. در توپولوژی های مختلف شبکه به این نوع اتصال، توپولوژی ستاره ای میگوییم که همه نود ها یک ارتباط با نود اصلی دارند.

در این روش ارتباط میتواند یک طرفه یا دو طرفه باشد.